

ראיון השבוע
שלמה ברזל

"רבי מאיר שפירא סיפר לי: "כבר בצעירותי חלמתי על הדף היומי"

במהלך 'הקדנציה' הנוכחית של 'הדף היומי' הלך לעולמו הרב דוד הלחמי בגיל קרוב למאה, שהיה תלמידו הקרוב והחביב של רבי מאיר שפירא, מייסד הדף היומי, מקים וראש ישיבת חכמי לובלין המפורסמת שהעמידה מחדש את עולם התורה בפולין, שישב על ספסל אחד עם להיבל"ח מרן הגר"ש וואזנר ודמות יוצאת דופן שייצגה גם את עולם התורה והחסידות הפולנית (בית אמשינוב לדורותיו) וגם את הפריחה המופלאה המחודשת של תורה וחסידות בארץ ישראל • הרב הלחמי שימש שני דורות כרבו של בית הכנסת 'חסדא' שהיה ידוע כ"ביהכ"ס פא"י", במרכז בני ברק - לפני פטירתו קיים שיחה עם כתב 'שעה טובה' ובה שב במנהרת הזמן לימים הגדולים בפולין, העלה זיכרונות מרתקים על הימים בהם היה ליד רבו בעת שייסד את 'הדף היומי', כולל ממה שהתנהל לפני ומאחורי הקלעים של תחילת הדף היומי, וזיכרונות מרתקים נוספים מרבו רבי מאיר שפירא, מייסד 'הדף היומי' ששמו כרוך בו עד היום הזה, ועוד דברים שרק הוא ידע ועל אף גילו הגבוה גם זכר היטב, כשהוא שופך אור על פרשיות עלומות ומאיר את דמותו של מייסד הדף היומי באור מיוחד ומספר גם על השעות האחרונות, ההרואיות ומלאות ההוד של פטירתו המרטיטה של אבי הדף היומי, שרבי דוד נכח בה ולא החסיר אף פרט, כשרבי מאיר שפירא נפטר ממש בזרועותיו • רבי דוד הלחמי חוזר במנהרת הזמן, אל רבי מאיר שפירא, קורותיה האולטימטיביים של יח"ל, הסיפורים שמאחורי ייסוד הדף היומי • השבוע עם הסיומים המדהימים של 'הדף היומי' שאיחדו את כל העולם היהודי אנחנו מביאים קטעים מדבריו

לו. כל בני הישיבה לבשו לכבוד המאורע בגדי שבת, כולל בגדי שיראין, וכל העיר לובלין צהלה ושמחה, או נשא הרב את ה'הדרן' ואת המשא המרכזי."

"הדרן עלך תינוקת"

את ה'הדרין' הידוע...
"כן. הוא ביאר אז את פירוש המילים שאומרים בסיום הש"ס: "הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת גדה". במתק לשונו הסביר, כי כשעם ישראל אינו הולך בדרכי התורה הרי הם בבחינת גדה, שהם מרוחקים ממקור התורה וכמאמר הנביא: "חטא חטאה ירושלים על כן לגדה היתה", והתקנה לכך

"היה זה ביומו האחרון. עקב חולשתו של הרב הוא לא הגיע באותו יום לישיבה ואז הלכתי לביתו. הרבנית שכמובן הכירה אותי כבן בית, פתחה לי את הדלת ואמרה שהרב חש ברע. נכנסתי לחדרו ושהיתי איתו במשך כל היום, ואני הייתי זה שקרא לתלמידים שיגיעו לחדרו להיות בשעת יציאת נשמה. הוא אף מסר לי את הפתק המפורסם שכתב בו "אך בשמחה"

היא לחזור לחינוך המקורי ולדאוג לרציפות של היהדות המקורית, וזהו ביאורו, "הדרן עלך תינוקת" כשנראג לחינוכו של הילד היהודי ברוח ישראל סבא, או "סליקא לה מסכת גדה", תסתלק טומאת הגלות מישראל ונוכה לגאולה השלימה. בשעתו הכתה הררשה שנשא הרב שפירא גלים בכל פולין והכל דיברו בה."

גם הבחורים בישיבה למדו את הדף היומי? "בעיקרון היה בישיבה סדר לימוד ואותו למדו כל הבחורים, ללא יוצא מן הכלל. והלימוד של הדף



הרב הלחמי

רבי דוד הלחמי (ויסבורד) היה למעשה האיש המקורב ביותר לרבי מאיר שפירא מלובלין. הוא נודע בישיבה כבחור מבריק בעל כשרון מזהיר. היה חסיד אמשינוב מבטן ומלידה, שהכיר ארבעה דורות של צדיקי בית אמשינוב, וכמובן קשור בכל נפשו לאדמו"ר מאמשינוב.
עם קום המדינה הוא שימש פקיד בכיר במשרד הפנים, אבל, גם כך הרב הלחמי שימש זה עשרות בשנים כרבו של בית הכנסת המפורסם, 'חסדא', שברחוב דסלר. שבו הוא אומר "תורה" בכל סעודה שלישית.

כאשר הוא חי יותר מכפליים מרבו וזכה להעתיק את השמועה לשני דורות נוספים.
הרב הלחמי שהיה צלול על אף גילו סיפר כיצד ליווה את רבי מאיר שפירא אל הכנסיה הגדולה המפורסמת, שבה הכריז הגר"מ שפירא על רעיון הדף היומי, ואומר: "במבט לאחור קשה שלא לזהות בעיני בשר את הראייה למרחוק של רבי מאיר שפירא, שקשה לתאר, אלא גם לאחד סביבו את כל כלל ישראל, ממורה עד מערב סביב לאותה מטה, כאשר בכל מקום בעולם לומדים את אותו דף".
השבוע, עם הסיומים המדהימים של 'הדף היומי' שאיחדו את עם ישראל, אנחנו מביאים קטעים מרתקים מרבריו.
אתם זוכרים היטב את הפתיחה ההיא?
"כן. וזכרונות הדף היומי לא משים ממני. הייתי נוכח גם בתחילת לימוד הדף היומי, אני זוכר עוד את השעור הראשון שמסר רבי מאיר שפירא בדף היומי בישיבה. הנושא היה מדובר מאוד בפולין ובכל מורה אירופה החרדית, ההתרגשות היתה גדולה מאוד, בקרב כל התלמידים".
אתה בוודאי זוכר גם את הסיום הראשון של הדף היומי.
"בוודאי, היתה שמחה גדולה בכל הישיבה, אוירה וגם שמחת תורה. כולנו שמחנו, גם בעצם סיום הש"ס וזכרנו בשמחתנו של ראש הישיבה שהרעיון שלו קנה שבתה בכל עם ישראל, דבר שלא כל יהודי זוכה



התורה שפירא. עד כמה שזה מפתיע, על אף שהיה ב'סיים' הפולנית שלו היתה רוצה וכל זאת ייצג את עם ישראל בכבוד במדברנא דאומתיה

מוהלך 'הקדנציה' האחרונה של הדף היומי נפטר בגיל קרוב למאה הרב דוד הלחמי שהיה תלמידו הקרוב מאד של רבה של לובלין רבי מאיר שפירא, ויצק על ידו מים בימים בהם ייסד את 'הדף היומי' וגם את שאר מפעליו ששינו את יהדות פולין והותירו חותם בל יימחה על היהדות החרדית גם בימינו, ורבי מאיר שפירא אף נפטר ממש בזרועותיו של רבי דוד, שקרא לו "יעקב דוד" בשמו המלא.

היסטוריה בהתהוות

הראיון התאפשר או, על אף גילו המבוגר מאד של רבי דוד הלחמי, כמתבקש מהזמן שחלף מאז המחזור הראשון של הדף היומי עד המחזור ה-12, ועל אף מצבו הבריאותי שכבר היה אז רעוע, כאשר מצאנו או למרבה השמחה מולנו את רבי דוד הלחמי כשהוא זוכר במדויק ולפרטי פרטים, תאריכים, קטעי היסטוריה בהתהוות וסיפורים כאילו התרחשו רק עתה.

רבי מאיר שפירא לא היה רק זיכרון אצל ר' דוד הלחמי, אלא חלק אולטימטיבי של קורות חייו. כשהתחלנו לדבר עימו על הרב מלובלין, לא היה קשה לזהות את הרמעה הסוררת שנשרה מוות עינו - דמעה של תלמיד המקושר לרבו עד היום. כשביל ר' דוד, רבי מאיר שפירא לא היה ראש ישיבה בעלמא - אלא מורה ורבו ומורה דרכו כל חייו הארוכים יחסית,



ר' דוד הלחמי בישיבה, כנן הוא יושב על ספסל אחד עם מרן הגר"ש וואזנר

היומי היה יותר כלימוד צדידי, כאשר חלק מהבחורים לא למדו".
כל הפנדרלים הולכים יחיפים, או שהוא תיקן את הדף היומי רק לבעלי בתים...?
 "לא. הוא ייסד את הדף היומי עבור כל יהודי בעולם ללא שום הברזל בין תלמיד חכם לבין יהודי עמל כפיים, בין בחור ישיבה לבין מי שלא. אבל בישיבה לא כל הבחורים למדו את הדף היומי".
 ככלל, לאורך כל השתהות רבי דוד הלחמי אינו מסתיר ואינו מחדר, ואינו מייפה, אלא מציג את הדברים כפי שהם התרחשו, ומכאן חשיבות המשנה של דבריו כמקור היסטורי ישר ומהימן.

"שמעות שהן שקר וכזב"

אומרים שרבי מאיר שפירא אמר כי לא השאיר אחריו ילדים ורק שני דברים הוא השאיר – "יהי"ל והדף היומי.
 "נכון. אני שמעתי את זה אישית מפיו מספר פעמים. הוא אמר לי שלא זכה בעולם הזה לזרע של קיימא אבל הוא משאיר את פירותיו כאן בעולם הזה – את הישיבה שהוא הקים בעשר אצבעותיו, במסירות נפש עצומה, ואת הרעיון של לימוד הדף היומי".

מי עמד מאחורי הרעיון של הדף היומי, האם רבי מאיר שפירא בעצמו או שאחד מגדולי ישראל ביקש ממנו להציע את ההצעה הזו בכנסיה הגדולה? היו שהזכירו את רבו של רבי מאיר שפירא, הרבי מצ'רטיטקוב. בגור היו שהזכירו גם את האמרי אמת.
 (נועק) "כל השמועות הללו של הדף וכזבו רבי

"כולנו שמחנו, גם בעצם סיום הש"ס וגם בשמחתו של ראש הישיבה שהרעיון שלו קנה שביטה בכל עם ישראל, דבר שלא כל יהודי זוכה לו. כל בני הישיבה לבשו לכבוד המאורע בגדי שבת, כולל בגדי שיראין, וכל העיר לובלין צהלה ושמחה, אז נשא הרב את ההדרן ואת המשא המרכזי"

"רבי מאיר שפירא סיפר לי שכבר בצעירותו נבט רעיון הדף היומי לכל ישראל בליבו, והוא כל העת חיפש דרכים כיצד להוציא את החלום מן הפועל. הוא סיפר שהזדמנות נקרתה בפניו בכנסיה הגדולה, שבה היתה לו הסייעתא דשמיא, כאשר הכריז שם על הרעיון של הדף היומי" ומאז זה התקבל בכל תפוצות ישראל"

מאיר שפירא סיפר לי שכבר בצעירותו נבט רעיון הדף היומי לכל ישראל בליבו, והוא כל העת חיפש דרכים כיצד להוציא את החלום מן הפועל. הוא סיפר שהזדמנות נקרתה בפניו בכנסיה הגדולה, שבה היתה לו הסייעתא דשמיא, כאשר הכריז שם על הרעיון של הדף היומי" ומאז זה התקבל בכל תפוצות ישראל".

הרב שה'אמרי אמת' רשם עליו תארים מופלגים

הרעיון אכן התקבל מיידיית בכל תפוצות ישראל?
 "כן, וכידוע שהרבי מגור האמרי אמת' אמר בליל ראש השנה מיד לאחר ה'טיש' שכעת ילכו ללמוד את הדף היומי. אגב, הרבי מגור כיבד את רבי מאיר שפירא ביותרת הכבוד. על אף שברוך כלל לא היתה דרכו לכתוב תארים נכבדים יתר על המידה, הרי כאשר היה מרובר בכרי מאיר שפירא הוא חרג ממנהגו, וכתב עליו תארים מופלגים כדוגמת: הגאון הגדול וכו', שכלל לא היו רגילים אצלו ולא ברומה להם".

הדף היומי נכנס גם בקרב חוגים שאינם מקורבים ל'אגודת ישראל'.
 "כמו שכבר אמרתי לכם, הרעיון התקבל בכל מקום שיש יהודים בעולם. אגב, היה גם מי שניסה 'לשים לו רגלים' בכנסיה הגדולה עצמה. גם במקום כינוס זה של תלמידי חכמים וגדולי הדור היו מי שפשוט קינאו בו. א. בגלל מוצאו. ב. שהוא לא היה ידוע או בין גדולי הדור המופלגים שחיו באותו דור.

על אף שתמיד ידעו שהוא גאון ומבריק וכו' אך בשל גילו לא היה לו את המעמד של גדול הדור. היה מי שזורה להם שפתאום מגיע לו אברך צעיר ומציע הצעה שכוו בשער בת רבים בפני גדולי הדור ודבריו מתקבלים. הם לא ידעו איך "לאכול" את זה אבל עם כל זה אתה רואה מי הצליח בסופו של יום".

התנגדות ליח"ל שמקורה כספי

מהדף היומי לישיבה עצמה, שגם היא היתה סיפור מרתק. רבי דוד למד שנים ארוכות בישיבה, היה בקירבתו של הרב מלובלין ואין מוסכם ממנו לספר את סיפור 'ישיבת חכמי לובלין'.
 לפני המלחמה, היה זה רבר חידוש ופריצת דרך חרשנית בעולם התורה בפולין, כי עד אז היו בחורים היו יושבים ולומדים בקלויזים ובשטיבל'ך והיו שראו בעצם הקמת הישיבה כפריצת גדר בכחנית "חדש אסור מן התורה".

היתה אז גם התנגדות להקמת הישיבה?
 "היתה התנגדות מסוימת אך עם הזמן היא פחתה. היו גורמים מסוימים, לא מפולין, שרדפו את רבי מאיר שפירא ברדיפות של ממש, משום שבמחוזם כבר היה נהוג המושג של ישיבות, שהיה נהוג יותר בליטא. מה שהפריע לא פחות ואולי יותר, שכאשר רבי מאיר שפירא הקים את הישיבה עברו עשירים רבים לתמוך בישיבת חכמי לובלין, ונמצאו מי שטענו, שבכך הוא גזול כסף שבעצם מגיע להם. כי עד אז היו העשירים נותנים כסף לישיבות שלהם, שהתנהלו בדרך אחרת ובסגנון אחר".

לא זקוק לשתי כפרות...

היתה לו נשיאות חן אצל עשירים...
 "ברוב הפעמים הוא הצליח לשבות את ליבם על ידי חוכמתו. אך עם כל זה אני יכול להעיד על סמך קירבתי אליו, שתמיד היה צריך לעבור קשה בכדי לגייס את הסכומים האדירים. ידוע הסיפור על אחד העשירים שלא הכניסו לביתו ולא נתן לו כסף, ואז אמר לו הרב שהוא אינו אישה טרם לידה ואינו זקוק לשתי כפרות. לתמיחתו של העשיר הסביר לו הרב שיש שתי בחינות אצל עשירים: יש עשיר שנותן כסף ולא נותן כבוד, אז אני אומר: 'כפרה על הכבוד אבל לפחות יש כסף', ויש עשירים אחרים שנותנים כבוד ולא נותנים כסף, אז אני אומר לעצמי: 'כפרה על הכסף, לפחות כבוד יש כאן'... אבל אתה לא נותן לי לא כבוד ולא כסף, אז אני מגלה דעת בפניך ושאני לא אישה מעוברת ואיני צריך שתי כפרות... באימרות כנף כאלה שבה את ליבם הנעול של עשירים רבים, אך לא הכל פריגנו לו".

הבחור שלמד 22 שעות ביממה

הישיבה היתה פורפולאית? האם היה אכן קשה להיכנס לישיבה כפי שנראה מכאן?
 "לא מי יודע מה קשה, כי בעיקרון לפי התקנון הרשמי היו צריכים להיבחן אצל הרב על 200 דפי גפ"ת, אך לרבי מאיר שפירא היתה טביעת עין ואם הוא ראה שהבחור שלפניו הוא מלא וגדול בתורה אזי הסתפק בבחינה על 100 דפים. ואני יכול לגלות כי הרבה פעמים ראיתי אישית, שהוא הסתפק גם בבחינה של 50 דפים בלבד".
לבטח אתם זוכרים תלמידיה מהישיבה.
 "בוודאי, קודם כל אני רוצה להסביר לך שבישיבה היו שלושה סוגי בחורים, היו הגאונים, היו הבינוניים והיו כאלו שלא היה להם ראש טוב בלימוד, אך הם היו מתמידים בצורה שלא תיאמן, ורוקא מהם יצאו גדולי עולם. למשל הגאון רבי פנחס הרשפרונג ממונטריאול. אני זוכר אותו מהישיבה ועד היום המראה הזה לא מש מעיניי, לראות אותו יושב ולומר כמעט ברציפות 22 שעות ביממה, ממש ללא גומחה פשוט לא פסק פומיה מגירסא. הוא היה דוגמה מעולה, אבל כמותו היו עוד הרבה בחורים".

בספסל אחד עם מרן הגר"ש וואזנר

"בין התלמידים ניתן למנות גם את רבי יצחק פלקסר מירושלים וכן את הארמו"ר מסטריקוב זצ"ל וכמובן יבדל לחיים טובים ארוכים את מרן פוסק הדור הרב וואזנר שליט"א, רבה של זכרון מאיר ובעל "שבת הלוי" שישב איתי ביחד על אותו ספסל בישיבה".

יבלחט"א הגר"ש וואזנר היה "שכנו" של רבי דוד הלחמי לא רק בספסל בישיבת חכמי לובלין, אלא גם בבני ברק – כאשר בית הכנסת פא"י שהרב הלחמי שימש שני דורות ומעלה כרבו נמצא כידוע מול ישיבתו של הגר"ש וואזנר, כן, "ישיבת חכמי לובלין", על שם רבם.

מרן הגר"ש וואזנר גם המשיך בירידות רבת השנים עם רבי דוד ובשנות חולשתו אף ביקר אותו מספר פעמים. הרב הלחמי מספר: "לפני כשבוע הוא הגיע לכאן כדי לבקר אותי. דיברנו על זכרתי לך חסד נעורייך".

ככלל, ניתן לומר שמישיבת 'יח"ל' יצאו ראשי ישיבות וגדולי עולם שהאירו את עולם התורה שלאחרי השואה, כך שרבי מאיר שפירא היה בבחינת "זאת יהודה שלח לפניו" של כלל ישראל.
העיבורה שלמדו בישיבה בחורים מכל החסידויות המובילות לא הביאה למתח בתנאי הימים ההם?

"נגעתם קצת בנקודה רגישה ויש משהו בדברים. אך על אף שזה בכל זאת היה, כעיקרון התופעה לא השפיעה על סדר היום בישיבה. אבל אני לא רוצה להאריך בנושא הזה".

ההצעה מלודז' הגיעה מאוחר מדי

עם ההתרמה המוצלחת היו לרבי מאיר שפירא חובות מהישיבה?

"כן, הוא נכנס לחובות עצומים, ואם אתה שואל אותי, לדעתי זה גם מה שהכריע אותו. אני עוד זוכר שבימי האחרונים שלחו אליו כתב הכתרה מהעיר לודז' הגדולה בכדי שיבוא לשמש שם כרב בעירם, ותמורת זה הם הבטיחו לו שיראגו להחזיק את הישיבה למשך חמש שנים. רבי מאיר שפירא שכב אז במיטה באפיסת כוחות מוחלטת, ואני הקראתי לו את הנוסח של כתב ההכתרה, אך על אף רצונו של הרב לקבל עליו את הרבנות בלודז', כדי לפתור את בניית החובות של הישיבה, המיניו לא יצא לפועל עקב חולשתו המרובה. מבחינתו הזומנה הגיעה מאוחר מדי".

רבי מאיר שפירא נפטר בגיל צעיר מאוד.
 "בן 47".

היו שסיפרו שהיה מי שהשתעשע ברעיון להפוך את רבי מאיר שפירא לארמו"ר שהיה הוא היה בן של קדישים, הית משהו בשמועה?
 "אני לא יודע אם הוא רצה להיות אדמו"ר, אך זכור לי שהוא אמר יותר מבהודמנות אחת, שכשהוא יגיע לגיל 50 הוא רוצה להתחיל לקבל קוויטל'ך, אך אתה רואה שהוא לא זכה להגיע לגיל הזה".

רבי שימעל'ה ז'ליחובנר

מה היתה השפעתו של ר' שימעל'ה ז'ליחובנר (המשגיח המתולוגי של יהי"ל) בישיבה?
 "הבחורים אהבו אותו אהבת נפש ממש, ורבי מאיר שפירא אהב אותו. הוא היה בעל רגש גדול מאד וחבורה לי במיוחד קריאת התורה שהיה נוהג לקרוא מידי שבוע, זאת היתה חוויה בפני עצמה. היו לו על פסוקים מסוימים טעמים מיוחדים וטעם הערב חקוק אצלי עד היום בעצמות".

רבי מאיר שפירא התבלט בשיעורים שלו או בעיקר בבוח הרטוריי?
 "גם וגם. הוא יכל לנהל לא רק ישיבה של 300



עם הרבי מליובאוויטש



עם רבי יבלחט"א האדמו"ר מאמשינוב שליט"א

"הוא ייסד את הדף היומי עבור כל יהודי בעולם ללא שום הבדל בין תלמיד חכם לבין יהודי עמל כפיים, בין בחור ישיבה לבין מי שלא. אבל בישיבה לא כל הבחורים למדו את הדף היומי"

"הוא נכנס לחובות עצומים, וזה מה שהכריע אותו. בימיו האחרונים שלחו אליו כתב הכתרה מלודז' הגדולה לשמש כרבה, והובטח שידאגו לתחזק במיטה באפיסת כוחות מוחלטת, ואני הקראתי לו את נוסח כתב ההכתרה, אך על אף רצונו לכסות את חובות הישיבה, המינוי לא יצא לפועל עקב חולשתו - מבחינתו ההזמנה הגיעה מאוחר מדי"



הוא היה גם "מדרברא דאומתיה", הנציג החרדי בסיים הפולני.

"אולי תופתעו, אבל האמת היא שהרב שפירא לא ידע כל כך טוב פולנית, אך עם כל זאת ייצג בגאון רב את היהדות הנאמנה בפולין. לצידו של הגר"מ שפירא שימש כחבר בסיים גם הרייש"ר רוב, שהוא כן ידע את השפה הפולנית על בוריה ומספרים עליו כשהיה נואם ב'סיים' היו באים פרופטורים מאוניברסיטות בכדי לשמוע את הפולנית הצחה

"מה שהפריע לא פחות ואולי יותר, שכאשר רבי מאיר שפירא הקים את הישיבה עברו עשירים רבים לתמוך בישיבת חכמי לובלין, ונמצאו מי שטענו, שבכך הוא גוזל כסף שבעצם מגיע להם. כי עד אז היו העשירים נותנים כסף לישיבות שלהם, שהתנהלו בדרך אחרת ובסגנון אחר"

בחרים, כפי שהייתה יח"ל, ישיבת ענק במושגי הזמן ההוא, אלא אף ישיבה של 1000 בחורים, ולהצלוח".

דו שיח עם החפץ חיים

היו לרבי מאיר שפירא קשרים עם גדולי הדור. 'קשרים מופלאים. אצלה לא היו לו בעיות, להיפך, הם העריצו אותו מאד. גם החפץ חיים היה איתו בקשרי ידידות אמיצים, והוא אף הזמין את הרב מלובלין שיבוא אליו לשבת לראדיו. ורבי

שלו".

בתקופה מסוימת עזב הרב שפירא את הסיים – הפרלמנט הפולני, ולאחר מכן כשביקשוהו לחזור ל'סיים', ענה למבקשים בלשון הכתוב בשיר השירים: "פשטתי את כותנתי איככה אלבשנה"...

לך הרי יש ראש אז קח לך גם זנב...

אתה מספר חוויות מכלי ראשון, שמעודות על קשר אישי צמוד. כיצד נוצר הקשר הזה? "היה זה בעת שרבי מאיר שפירא שימש כרבה של פיוטרקוב, וסבי ע"ה היה שם ראש הקהל, וכך נוצרה ההיכרות הראשונה ביני לבין הרב. כשלאחר מכן נסעתי ביחד עם הרב לישיבה ושם הוא גילה אלי במשך כל השנים סימני חיבה מופלגים, ואף זכיתי להימנות על הקרובים ביותר אליו. הוא נתן בי אמון רב, הייתי למעשה איש אמונו, הוא לקח אותי איתו כשהלך לאסוף כסף, ואף הייתי לצידו כשהיה מטויל במסדרונות הארוכים של הישיבה. כל כך ארוכים, עד שאני זוכר שחשבתי או לעצמי שיש כאן מספיק מקום לרבי מגור לערוך כאן את הטישים... אם אתם שואלים על הנושא האישי, אני נזכר עכשיו בסטואציה יפה; באחד הטישים שערך (שאלת על רביסטווע, טישים הוא הרר בין כך ערך) והוא חילק שיירים ואז פנה אלי והוא מושיט לעברי זנב של דג מלוח ואומר לי: לך הרי יש ראש אז קח לך גם זנב..."

אתה היית לידו ממש בדקות האחרונות...

"כן, היה זה ביומו האחרון, ועקב חולשתו של הרב הוא לא הגיע באותו יום לישיבה ואז הלכתי לביתו. הרבנתי שכמוכן הכירה אותי כבן בית, פתחה לי את הדלת ואמרה שהרב חש ברע. נכנסתי לחדרו ושהיית איתו במשך כל היום, ואני הייתי זה שקרא לתלמידים שיגיעו לחדרו להיות בשעת יציאת נשמה. הוא אף מטר לי את הפתק המפורסם שכתב בו "אך בשמחה", ואכן התלמידים שרו אז מסביב למיטה ברגיעים האחרונים את שירו הירוע של הרב "בך כטחו אבותינו, כטחו ותפלטמו", וכך יצאה נשמתו, ב"בך כטחו אבותינו"... רגע שלא ימוש מזיכרונם של בחורי ישיבת יח"ל בימים ההם".

יוספיוס מרכז הדלתות והמנעולים

אנינו מקצועיות אמינות

שרות 24 שעות

המרכז מציע שירותי התקנת מערכות מסטרים ייעוץ, אבטחה, ומיגון חינם כל הפתרונות לחדרי ביטחון (ממ"ד) מומחה להתקנת דלתות פלדלת ארונות קודש וכספות

שרות 24 שעות

0522 > 501542
03-6199818
0506 >

יפן

היפנים מעכבים את העברתו של אחרון אסירי יפן לארץ

כידוע, מזה ארבע וחצי שנים נמק הבחור יעקב יוסף גרינוולד אחרון עצורי יפן, בכלא ביפן. גם לאחר שנגזר דינו, קיווה יעקב יוסף כי היפנים יקיימו את האמנה הבינלאומית ויעבירו אותו להמשך ריצוי גזר דינו בארץ, כפי שעשו בעבר עם עצורים אחרים, וכפי שנוהג במקומות אחרים, אבל זה לא קורה.

במשך שנה שלימה עמלו טובי המשפטנים בארץ ובארה"ב שנשכרו בכסף רב, לענות ליפנים על שאלות שונות ומשונות בענייני חוקי המשפט הישראליים, התכתבות שנמשכה במשך שנה, בתקווה שסוף סוף יועבר גרינוולד לארץ. רשויות המשפט בארץ כבר הביטחו שיעקב יוסף לא ישוחרר ולא יקבל חנינה, אבל היפנים ממשיכים כסחמח.

ר' אהרן נזרי, עסקן בלתי נלאה, שמלווה את

הבחורים מתחילת האירוע אומר בייאוש, "אין לנו כבר מה לעשות, כל עורכי הדין כבר מיצו את עצמם, בכל מה שקשור לניסיונות לשכנע את היפנים להעביר

את יעקב יוסף להמשך ריצוי עונשו בארץ, מה שנותר

לנו זה להרבות בתפילה ובתחנונים לקב"ה" אומר ר' אהרן נזרי ומספר כי בינתיים יושב יעקב יוסף גרינוולד בתנאי כלא קשים, עובר גיהינום, בתנאי מזג האוויר החם השורר ביפן. ביום חמישי שעבר התאספו מאות אנשים בבית המדרש 'קהל עטרת' ליום תפילה עולמי שהועבר בשידור ישיר לבתי מדרש ברחבי העולם, לאמיתת תהילים, ולעצרת התעוררות שנשא הרה"ג שמחה בונים כהן, רב ישיבת 'קהל עטרת' בלייקווד. עורך הדין מרדכי ציבין המומחה העולמי למשפט בינלאומי, שהתמחה בשחרור עצורים מבתי כלא הקשים ביותר בעולם, ומי שטיפל בתיק עד לא מזמן, מגלה את הסיבה האמיתית לעיכוב: "לפני העברתו של יואלי גולדשטיין, העצור הראשון שהועבר לארץ להמשך ריצוי עונשו, הוריעו היפנים לרשויות הכלא את המועד שבו אמור גולדשטיין להשתחרר, דרש, כתנאי לחנינה, לשמוע גולדשטיין ירצה את ענשו הקצוב. בד בבד יצרו העסקנים מאחורי הקלעים מגעים עם נשיא המדינה שמעון פרס, למתן חנינה. משהגיע גולדשטיין לארץ, נכנסו המהלכים לחנינות, להילך גבוה. הנשיא פרס כחן בעיון רב את הפרשייה, והסכים באופן עקרוני להעניק חנינה לגולדשטיין, אך כדי למנוע תקרית דיפלומטית מיותרת, דרש, כתנאי לחנינה, לשמוע את חוות דעתם, או אם תרצו הסכמתם של היפנים.

"משרד המשפטים שיגר מכתב ליפנים, בו נכתב על רוחתו של הנשיא להעניק חנינה לגולדשטיין, ובו הוא רוצה לשמוע על חוות דעת לחנינה, אפשרית. זמן רב הלך, אך היפנים לא הגיבו. הנשיא פרס הבין מחד, שהתשובה חיובית, לימים, לאחר מיסובת השחרור

שנערכו בארץ, כעסו היפנים, וטענו שמעולם לא קבלו את המכתב שנשלח לפני החנינה, ושמדינת ישראל עשתה להם "תרגיל". מאותו רגע איברו היפנים את האימון שרכשו לרשויות הכלא בארץ, והעלבון בצד היפני היה קשה.

"אחר כך הגיע משפטו של האסיר השני, הכל עקבו בחשש אחר תוצאות המשפט, אבל הוא זוכה ושוחרר, והועבר מיידית לארץ, עוד לפני שהיפנים יספיקו להגיש ערעור. כשהגיע תור העברתו לארץ של יעקב יוסף העצור השלישי, לא שכחו היפנים את "תרגיל" החנינה והחליטו למנוע אותה בדרך של 'סחבת'. פתאום שיגרו רשויות הכלא היפני מכתב בו הם מבקשים פירוט מלא של כל האסירים שהועברו בשנים האחרונות מיפן, לישראל, להמשך ריצוי העונש, ומה עלה בגורלם, כמה מהם שוחררו לפני הזמן וכי' וכי'. הודרישה הזו איפשרה ליפנים להרוויח זמן רב, אותו ניצלו להשהייתו של

יעקב יוסף – העצור השלישי.

"במשך שנה קיימו היפנים התכתבויות שונות ומשונות עם משרד המשפטים בארץ. משתמו כל השאלות הוריעו היפנים כי אין להם יותר שאלות וכי בקרוב יודיעו על מועד העברתו של יעקב יוסף, לארץ, להמשך ריצוי העונש. יעקב יוסף והעסקנים המעורכים בפרשייה כבר ממתינים כבר למעלה מחצי שנה להודעת משרד המשפטים היפני, על מועד העברה לארץ, והעניין מתעכב. הנחת העבודה היא שהיפנים יחזיקו ביעקב יוסף עד תום ריצוי עונשו, ויעבירו אותו לארץ חודש לפני תום ריצוי העונש". כך מגולל עוה"ד מרדכי ציבין, מומחה למשפט לאומי.

בינתיים ממשיך ר' אהרן נזרי להתייעץ עם משפטנים, אלא שהמשפטנים טענו כי כל הדרכים

המשפטיות מוצו, ואין שום מניעה להעביר את יעקב יוסף לארץ. ר' אהרן החליט שהדבר היחיד שיעזור

זו יציעתא דשמיא, וכידוע שערי דמעות לא ננעלו.

מונסי:

נפטרה מרת בתיה גרטנר שבביתה הוחבא יוסל'ה שוחמכר

בשבת האחרונה הלכה לעולמה, בבית החולים 'קולומביה פרספטריון', מרת בתיה גרטנר ע"ה, אשתו של ר' אברהם זאנוויל ז"ל מי שהחביאה במשך חודשים ארוכים את יוסל'ה שוחמכר.

'פרשת יוסל'ה' הדהדה בכל הארץ בשנת תשכ"ב אז הוברר הילד יוסל'ה שוכמכר מהארץ על-ידי סבו, שחשש ששרויו יגדלו אותו כחילוני. בסיוע של הגיורת רות בלוי הועבר הילד לצרפת ומשם לויליאמסבורג לבית משפחת גרטנר. כעבור כמה חודשים, לאחר מרדפים, מעצרים ומעקבים גילה המוסר הישראלי את מקום מחבואו.

השבוע כשהגיעה בשורת פטירתה של הגב' גרטנר ע"ה, נזכר יוסל'ה שוחמכר באותם ימים בהם שהה בבית משפחת גרטנר. "קראו לי אז יענקל' פרנקל" משחזר שוחמכר, "אני לא יודע למה? אבל אני זוכר שהגב' רות בן דוד לקחה אותי מהארץ, אסור לי לגלות הרבה פרטים, והגעתי לפנימייה בצרפת. באחד הימים הגיעה הגב' רות בן דוד ביחד עם הגב' בתיה גרטנר ע"ה לפנימייה, הגב' גרטנר באה לראות אותי, ואח"כ הגעתי לווייליאמסבורג. אני לא ידעתי שמחפשים אחרי, אני רק זוכר שניסו להתביא אותי באיזה בית כפרי במונסי, אבל לו לא הצליח'ו ואו הביאו אותי חזרה לווייליאמסבורג, שם הייתי בתוך הבית חודשיים, לא יצאתי מהבית, לא הלכתי לחידר, אבל הבית של משפחת גרטנר היה בית מיוחד במינו, בית של הכנסת אורחים ומי שלא היה לו היכן להיות יכול היה להיות אצל הגרטנרים.

"יהי להם בן מושל'ה הוא היה הקטן שלהם. אחרי שהתחתנת, הגעתי לביקור אצל משפחת גרטנר, זה היה מאוד מרגש, הגב' גרטנר סיפרה לי את כל השתלשלות העניינים, ובסוף היא הגישה לי ספר שגנראה כספר ישן. זה היה הספר 'מנחת חינוך'. על הספר היה רשום "שיידך לילך ינקל פרנקל", זה היה שמי כשהובררת מהארץ. הגב' גרטנר ומשפחתה הענפה, היא משפחה מאוד מיוחדת, ומאז הביקור עם אשתי הלכנו למשפחה אחת". אומר השבוע יוסל'ה שוכמכר, וממשיך, "המוסר הישראלי עקב אחרי הגב' רות בן דוד וכך גילה את מקום מחבואי. אני זוכר שזה היה במוצש"ק מיד אחרי ההברלה, שמענו דפיקות ברלת, בני המשפחה פתחו את הדלת, ואדם שדיבר עברית דיבר עם אבי המשפחה במשך דקות ארוכות, שבסופו של דבר נאלצתי ללכת איתם. הועברתי לקונסוליה הישראלית וכעבור מספר ימים הוחזרתי לישראל. הגב' גרטנר ע"ה תהיה זוכרה בליבי לעד". אומר השבוע יוסף שוחמכר.

חדשות מערי הנופש בניו יורק

בהלה במונטיסלו:

מילונים מורעלים שווקו לחנויות

תושבי הכפרים ומחנות הנופש באזור הקיט מונטיסלו, נכנסו לתזווית בתחילת השבוע, לאחר שמשרד הבריאות האמריקני הורה לחנות הסופרסל הגדולה 'שופ רייט' במונטיסלו, להחזיר את כל ארגוני המילון שהתקבלו מצפון קרוליינה, מחשש שהם נגועים ב'ליסטריות' – מחלה שעשויה לגרום למוות. מדובר ב־ 560 ארגוים של מילונים שעליהם תווית ארומה, ששווקו לחנויות שונות ברחבי מונטיסלו.

היריעה על המילון הנוגע בשבת האחרונה ככלי התקשורת הממלכתיים. רשת 'שופ רייט' אכן הסירה מהמדפים את המילון הנגוע, אבל החשש היה שהציבור החרדי הגדול שנוהג לערוך את קניותיו ברשת רכש את המילונים הנגועים עוד כערב שבת לסעודה של אחרי הצום. מחשש שהיריעה לא תגיע לכולם פרסמו ראשי סניפי הביקור חולים' במונטיסלו את היריעה, והיריעה עברה במהירות מפה לאוזן.

6 מכוניות ניזוקו

ראשי ארגון 'השומרים' בעיירה מונסי הוועוקו ביום שלישי בלילה לחמישה בתים חרדיים. אלמונים פטטו על שכונה חרדית בלילה של יום שלישי, וניצפו את שמשותיהם וצמיגיהם של חמישה מכוניות שחננו במגרשי חניה של בתים שבהם מתגוררים תושבים חרדיים. המשטרה הוועקה למקום, אספה את סרטי הוידאו במעגל סגור, והבטיחה לנסות ללכוד את הפושעים.

מתנדב בארגון השומרים במונסי אמר כי "מעשי הוונדליום בשכונות החרדיות במונסי, הפכו לדבר של יום יום, כל יום יש תקרית אנטישמית במונסי, אנשים כבר הפסיקו לדוות, הם רואים שהמשטרה לא עושה דבר, והפושעים מקבלים לגיטימציה להמשיך במלאכתם".

רוכב אופניים נפצע קשה

עונת הקיץ בקאונטרי, היא העונה שבה מוציאים ההורים את זוגות האופניים והילדים יוצאים לרכב בשדות ובשבילים. בשבוע שעבר אירעה אונת אופניים, כאשר בחור חרדי בן 15 יצא לרכיבה עם חבריו. במהלך הרכיבה, מסיבה שעדיין לא ברורה, התהפך בחורו עם אופניו וקיבל מכה אנושה בראשו. חבריו הועיקו את 'הצלח' ואלו העבירו את הפצוע במצב קשה לבית החולים. בבתי המדרש במונסי נאמרו פרקי תהילים לרפואתו.

ארגון 'השומרים' יצאו שוב בקריאה להורים, לא לשכוח לצייד את רוכבי האופניים בקסדות.